

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9Co/86/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5625201581
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 06. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Kotrčová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2025:5625201581.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Kotrčovej a členov senátu JUDr. Jozefa Šuleka a JUDr. Renáty Krajčiovej, v spore navrhovateľa: Limas s.r.o., so sídlom Obchodná ul. 1667, Krupina, IČO: 48 294 454, právne zastúpený: Advokátska kancelária UHAL' s.r.o., so sídlom Štefana Moyzesa 9877/43, Zvolen, IČO: 47 236 655, proti odporkyni: A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C., D. XXX/X, o nariadenie neodkladného opatrenia, na odvolanie žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Liptovský Mikuláš č.k. 4C/39/2025-68 zo dňa 19.5.2025, takto

rozhodol:

Uznesenie prvoinštančného súdu **p o t v r d z u j e**.

Žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e:

1. Odvolaním napadnutým uznesením prvoinštančný súd návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým sa navrhovateľ domáhal, aby súd uložil protistrane vypratať nehnuteľnosť - byt č. X nachádzajúci sa na prízemí obytného domu so súpisným číslom XXX, vchod č. X, postaveného na pozemku parcely registra „C“ KN s parc. č. 309/2, nachádzajúci sa v k. ú. C., zapísaný na LV č. XXXX, a to do 15 dní od doručenia rozhodnutia, zamietol, navrhovateľovi náhradu trov konania nepriznal. Z výpisu LV č. XXXX, k. ú. C. mal súd osvedčené, že navrhovateľ je vlastníkom obytného domu súpisné číslo XXX postaveného na pozemku č. 309/2, vrátane všetkých bytov (číslo E. až X vo vchode č. X), vrátane podielu na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu a podielu na pozemku, keď vlastnícke právo nadobudol vkladom do katastra nehnuteľností na základe rozhodnutia Okresného úradu Ružomberok, katastrálny odbor zo dňa 08. 02. 2024 pod V 3451/2023. Ďalej mal osvedčené, že medzi účastníkmi konania prebehla e-mailová a písomná komunikácia, ktorou sa navrhovateľ pokúsil o zmierlivé vyriešenie veci, a teda o uzavretie kúpnej zmluvy a o vydanie bezdôvodného obohatenia. Výzvou zo dňa 24. 06. 2024 a následne 03. 01. 2025 vyzval protistranu na vypratanie bytu z dôvodu, že tento užíva bez nájomnej zmluvy a bez jeho súhlasu. Z uznesenia OO PZ v Ružomberku ČVS: ORP-352/RK-RK-2024 zo dňa 04. 12. 2024 mal súd osvedčené, že poverený príslušník PZ podľa § 197 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku trestné oznámenie navrhovateľa týkajúce sa podozrenia z prečinu neoprávneného zásahu do práva k domu, bytu alebo nebytovému priestoru podľa § 218 ods. 1 Trestného zákona, ktorého skutku sa mali dopustiť užívatelia bytu a bytového domu so súpisným číslom XXX na adrese D. XXX/X C. odmietol, nakoľko nie je dôvod na začatie trestného stíhania, ani na postup podľa § 197 ods. 1 písm. a), b), c) Trestného poriadku a podľa postupu podľa § 197 ods. 2 Trestného poriadku. Z odôvodnenia tohto rozhodnutia mal súd osvedčené, že protistrana potvrdila, že užíva trojizbový byt na prízemí označený číslom X od roku 1975, ktorý bytový dom sa po čase dostal do dlhov. S novým majiteľom spoločnosťou Sello, s.r.o. nemala uzavretú nájomnú zmluvu, s navrhovateľom doposiaľ nie je vyriešená otázka nájmu, resp. ceny za predaj nehnuteľností. Zo Zmluvy o krátkodobom nájme bytu uzavretej podľa zákona č. 98/2014 Z. z. zo dňa 22. 04. 2025 mal súd osvedčené, že navrhovateľ v právnom postavení prenajímateľa so spoločnosťou MIKA Stavby, s. r. o. ako nájomcom uzatvorili zmluvu, ktorou navrhovateľ byty č. X až X v bytovom dome súpisné číslo XXX, k. ú. C. prenechal nájomcovi

do užívania na dobu určitú, ktorá nájomná zmluva bola uzatvorená na obdobie od 01. 06. 2025 do 31. 12. 2025 za dojednané nájomné mesačne 2.805,60 eur a preddavok na plnenia poskytované s užívaním bytu mesačne vo výške 694,40 eur. Poukázal na ust. § 324 ods. 1 CSP, § 325 ods. 1, 2 CSP, § 328 ods. 1 CSP a uviedol, že pri rozhodovaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia musí skúmať naplnenie formálnych a vecných predpokladov uvedených v ustanovení § 324 a nasl. CSP. Úspech navrhovateľa, ktorý sa domáha nariadenia neodkladného opatrenia, si vyžaduje preukázanie danosti hmotnoprávneho nároku (práva) medzi stranami ohľadne, ktorého majú byť upravené ich pomery (tzv. osvedčenie nároku), aby neboli vážnejšie pochybnosti o potrebe predbežnej, dočasnej úpravy. Neodkladným opatrením však nie je prejudikovaný konečný výsledok sporu, len sa ním zabezpečuje, aby konečné rozhodnutie mohlo mať vôbec reálny význam, a to aj preventívnymi účinkami neodkladného opatrenia, ktoré v naliehavých prípadoch môže zamedziť i vzniku škody alebo inej ujmy, ak k nej došlo k jej zväčšovaniu. Aj v prípade, že sú splnené formálne a vecné predpoklady vyžadované zákonom pre nariadenie neodkladného opatrenia, súd musí ešte zvažovať, či v prípade jeho nariadenia nedôjde k neuvážženému zásahu do vzťahov strán alebo tretích osôb, a teda posúdiť primeranosť zásahu, ktoré predstavuje nariadenie neodkladného opatrenia. Pri rozhodovaní súd vzal do úvahy, že osoba, proti ktorej návrh smeruje, má v byte, ktorého vypratania sa navrhovateľ domáha neodkladným opatrením svoje obydlie, v predmetnom byte býva už od roku 1975, teda 50 rokov, pričom nedotknuteľnosť obydli a právo na súkromie je ústavou chránené právo každého jednotlivca. Navrhovateľ neosvedčil, že doposiaľ podal žalobu o vypratanie bytu, žalobu o vydanie bezdôvodného obohatenia a návrh na neodkladné opatrenie argumentoval tým, že neodkladným opatrením môže byť zabezpečená trvalá a definitívna ochrana bez potreby iniciovania konania vo veci samej. Súd nespochybňuje vlastnícke právo navrhovateľa, ani jeho právo domáhať sa od protistrany vypratania bytu, ale na tento účel má slúžiť žaloba o vypratanie bytu a nie neodkladné opatrenie. V spore o vypratanie nehnuteľnosti sa budú môcť strany sporu vyjadriť, uplatňovať prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany. Súd v danom prípade nemal osvedčenú akútnu potrebu úpravy vzťahov medzi stranami sporu. Súd nemal osvedčený prvok naliehavosti v tom zmysle, že bez požadovanej úpravy právnych pomerov v zrýchlenom konaní by došlo k vážnemu zásahu do práv a oprávnených záujmov navrhovateľa. Pokiaľ navrhovateľ v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia tvrdil, že mu konaním povinnej vzniká značná škoda, súdu neosvedčil, že si voči protistrane podal žalobu o vydanie bezdôvodného obohatenia. Navrhovateľ ďalej osvedčoval potrebu naliehavej úpravy pomerov strán sporu uzavretím zmluvy o krátkodobom nájme bytu. Súd je toho názoru, že pokiaľ protistrane nebola právoplatne uložená povinnosť predmetný byt vypratať, navrhovateľ sa nemal zaväzovať na splnenie (zmluvnej) povinnosti s iným subjektom (tretiou osobou) byt mu prenechať do nájmu a odôvodňovať tým nevyhnutnosť potreby bezodkladnej úpravy pomerov s protistranou. Pokiaľ navrhovateľ v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 4Cob/61/2019, uvedené rozhodnutie sa týkalo vypratania nebytového priestoru právnickou osobou, teda išlo o obchodnoprávny vzťah. Ide teda o odlišný skutkový a právny stav ako v predmetnej veci a preto nie je aplikateľné na daný prípad. Keďže týmto rozhodnutím sa končí konanie o neodkladnom opatrení, súd rozhodol o nároku na náhradu trov konania tak, že navrhovateľovi ako neúspešnej strane sporu náhradu trov konania nepriznal. Pretože bol návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietnutý, uznesenie sa ostatným stranám sporu nedoručuje.

2. Proti uzneseniu prvoinštančného súdu v zákonnej lehote doručil odvolanie navrhovateľ. Uviedol, že neodkladné opatrenie podľa súčasne platnej právnej úpravy nie je len prostriedkom dočasného a provizórneho charakteru na zabezpečenie preventívnych účinkov. Podľa súčasnej právnej úpravy je možné neodkladným opatrením rozhodnúť tak, akoby sa rozhodovalo výrokom vo veci samej. Neodkladným opatrením možno teda dosiahnuť trvalú úpravu pomerov medzi stranami sporu a súd môže nariadiť aj neodkladné opatrenie, ktorého obsah by bol totožný s takým výrokom akoby rozhodoval vo veci samej. V tejto súvislosti poukázal na komentár k § 324 CSP, rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Obdo/47/2020 zo dňa 29.9.2020. Inak povedané, návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia sa domáhali vydania rozhodnutia, ktoré bude mať povahu rozhodnutia vo veci samej. Súd prvej inštancie neuviedol na akom základe dospel k (nesprávne) právne záveru ohľadom dočasnosti a nemožnosti rozhodnutia neodkladným opatrením tak ako vo veci samej. Súd tak v tejto veci bez odôvodnenia platnými právnymi predpismi alebo existujúcou judikatúrou dospel k nesprávne rozhodnutiu a právne názoru, a teda konal na základe ľubovôle, čo sa zakazuje. Napadnuté uznesenie je tak neurčité, nezrozumiteľné a arbitrárne. Zároveň sa súd návrhom na vydanie neodkladného opatrenia riadne a vecne nezaoberal, ak prijal nesprávny právny názor, že neodkladné opatrenie nie je možné vydať ak sa súčasne nevedie konanie vo veci samej, resp. ak neodkladné opatrenie má byť len dočasného a provizórneho charakteru. Keďže súd bol od počiatku presvedčený,

že nemôže vydať neodkladné opatrenie, ktoré by konzumovalo vec samu, nemohol sa tak objektívne zaoberať dôvodmi, pre ktoré sa domáhali jeho nariadenia. Vydaním takéhoto rozhodnutia súd zasiahol do práva na spravodlivý súdny proces, keďže súd porušil zákaz ľubovôle, zákaz prekvapivých rozhodnutí a porušil právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia. Ak by súdu osvedčili podanie žaloby na vypratanie bytu voči žalovanej, preukázali by len to, že sa viedlo konanie vo veci samej o vypratanie bytu. Ak by naša spoločnosť aj podala takúto žalobu a v konaní vo veci samej by podali návrh na nariadenie neodkladného opatrenia na vypratanie bytu, súd by tak rozhodoval o dvoch rovnakých návrhoch súčasne (vypratanie bytu na základe žaloby a vypratanie bytu neodkladným opatrením). Uvedené by tak spôsobilo zastavenie konania, ktoré začalo neskôr, a teda konanie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia by sa zastavilo podľa § 159 CSP a súd by tak rozhodoval len o žalobe na vypratanie bytu. Osvedčenie skutočnosti o podaní žaloby na vypratanie bytu by tak nemalo za následok úspech vo vzťahu k nariadeniu neodkladného opatrenia na vypratanie bytu. Ak by aj súd nezastavil konanie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia a rozhodoval by o nariadení neodkladného opatrenia, tak konanie vedené na základe žaloby o vypratanie bytu by sa okamihom nariadenia neodkladného opatrenia stalo bezpredmetné. Naša spoločnosť by tak dosiahla rozhodnutie, ktorého sa domáhala a ďalej by nemala dôvod pokračovať v konaní začatom na základe žaloby na splnenie rovnakej povinnosti. Ak by aj v takomto konaní pokračovala, tak v konaní by nebola úspešná, keďže by o vypratání bytu už bolo rozhodnuté neodkladným opatrením. Osvedčenie skutočnosti o podaní žaloby na vypratanie bytu nemá pre nariadenie neodkladného opatrenia na vypratanie bytu logické, vecné a ani právne opodstatnenie. Ak súd vykonal dokazovanie (osvedčil dôkazy) a nenariadil neodkladné opatrenie pre neosvedčenie podania žaloby voči žalovanej dospel súd k nesprávnym skutkovým zisteniam, čo spôsobilo nesprávnosť jeho rozhodnutia. Zároveň súd v konaní spôsobil aj inú vadu, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej, keďže pre úspešnosť návrhu súd požadoval osvedčenie skutočnosti, ktorá nemala vecné a ani právne opodstatnenie. Žiadne ustanovenie právneho predpisu neukladá vlastníčkovi bytu, ktorý sa domáha vypratania bytu neoprávneným užívateľom, aby sa od tohto užívateľa najskôr domohol bezdôvodného obohatenia, ktoré získal užívaním bytu. Ak by aj súdu osvedčili podanie takejto žaloby, preukázali by sme len toľko, že sa domáhajú vydania bezdôvodného obohatenia, ktoré žalovaná získala neoprávneným užívaním bytu. Uvedené by však nemalo žiadny vplyv na to, že sa voči žalovanej domáhajú vypratania bytu, ktorý užíva neoprávnené. Cieľom spoločnosti je získať byt do užívania a dispozície, čím tak predídú tomu, aby sa ďalej na úkor spoločnosti žalovaná obohacovala bezdôvodným užívaním bytu. Tento cieľ je možné čo najskôr dosiahnuť nariadeným neodkladného opatrenia na vypratanie bytu voči žalovanej, čím zároveň dosiahnu aj to, že sa žalovaná prestane na úkor spoločnosti ďalej bezdôvodne obohacovať. V návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia preukázali, že žalovaná neoprávnené užíva byt v ich vlastníctve, čím zasahuje do vlastníckych práv spoločnosti. Súd namiesto poskytnutia ochrany v prospech spoločnosti sa uznesením rozhodol chrániť žalovanou vytvorené bezprávie a umožnil jej ďalšie protiprávne užívanie bytu na úkor spoločnosti. Naďalej tak trvá akútna potreba upraviť vzťahy medzi spoločnosťou a žalovanou. Tým je daný odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. f) CSP. Neoprávnené užívanie bytu bez platenia akejkoľvek náhrady za jeho užívanie žalovaná sama potvrdila vo výpovedi zo dňa 4.11.2024 o čom predložili dôkaz (viď uznesenie o odmietnutí trestného oznámenia). Takéto dlhodobé vedomé protiprávne konanie nemôže požívať právnu ochranu a preto je rozhodnutie súdu nesprávne, nezákonné a voči spoločnosti nespravodlivé. Spoločnosť si uvedomuje nedotknuteľnosť obydlia, teda priestorov, ktoré osoba využíva na bývanie, a preto žalovanej nikdy nevstúpila do bytu a nezačala ho svojpomocne vypratávať. Na uvedené poukázali aj v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, keďže takéto vypratanie by bolo aj v rozpore s dobrými mravmi. Napriek tomu, že spoločnosť nevstúpila žalovanej do bytu, ktorý užíva a tento nezačala svojpomocne vypratávať a uvedené vypratanie sa rozhodla riešiť súdnou a zákonom predpokladanou cestou, nebolo jej takéto vypratanie umožnené. V podrobnostiach poukázal na rozhodnutia odvolacích súdov, najmä Krajského súdu v Košiciach, Krajského súdu v Banskej Bystrici, uviedol, že postoj prvoinštančného súdu k poukazovanému rozhodnutiu Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 43Cob/61/2019 je nesprávny. Žiadal uznesenie prvoinštančného súdu zmeniť, návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia vyhovieť, priznať mu nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

3. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 zák. č. 160/2015 Civilného sporového poriadku, ďalej len „CSP“), súc viazaný rozsahom a dôvodmi podaného odvolania (§ 379, § 380 CSP), postupom bez nariadenia pojednávania podľa § 385 CSP a contrario odvolaním napadnuté rozhodnutie prvoinštančného súdu ako správne postupom podľa § 387 ods. 1 stotožniac sa i s jeho odôvodnením podľa § 387 ods. 2 CSP potvrdil.

4. Po preskúmaní veci odvolací súd dospel k záveru, že prvoinštančný súd zo skutočností, tak ako boli osvedčené žalobcom v štádiu rozhodovania o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, dospel k správnym skutkovým zisteniam, vec i správne právne posúdil pokiaľ návrh žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol.

5. V prvom rade odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že nariadenie neodkladného opatrenia je procesný inštitút, ktorý slúži na bezodkladnú úpravu pomerov v tých prípadoch, ktorých je nepochybne osvedčené, že bez okamžitej úpravy pomerov by bolo právo niektorej zo strán ohrozené, čo znamená, že musí byť osvedčená existencia hrozby vzniku škody prípadne zväčšovania jej rozsahu.

6. V preskúmvanej veci sa žalobca domáhal nariadenia neodkladného opatrenia trvalého charakteru v záujme dosiahnuť vypratanie žalovanej z bytu č. X nachádzajúceho sa v obytnom dome so súp.č. XXX, vchod X, v k.ú. C., zapísaný na LV č. XXXX, tvrdiac, že protistrana byt užíva bez právneho dôvodu, napriek tomu, že na vystaňovanie z bytu mala takmer 2 mesiace, k tomuto nepristúpila.

7. Prvoinštančný súd pri rozhodovaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia zohľadňoval predovšetkým tú skutočnosť, že žalovaná v byte býva už od roku 1975, teda 50 rokov a aj keď nespochybnil vlastnícke právo navrhovateľa – žalobcu, ani jeho právo domáhať sa od protistrany vypratania bytu, zdôraznil, že na tento účel slúži žaloba o vypratanie bytu, nie neodkladné opatrenie.

8. S týmto názorom prvoinštančného súdu sa odvolací súd stotožnil. I odvolací súd vychádza z presvedčenia, že nemožno žalobu o vypratanie bytu nahrádzať návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia a uznesením o nariadení neodkladného opatrenia nahradiť rozsudok vo veci samej. Takýto postup by bol totiž v príkrom rozpore s Čl. 2 ods. 1, 2 základných princípov CSP, ktorý kladie do popredia princíp právnej istoty, podľa ktorého každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý spravodlivo a ochrana jeho práv a právom chránených záujmov bude účinná.

9. Ďalej podľa Čl. 9 základných princípov strany sporu majú právo sa oboznámiť s vyjadreniami, návrhmi a dôkazmi, protistrany môžu k nim vyjadriť svoje stanovisko v rozsahu, ktorý určí zákon.

10. Podľa Čl. 2 na prejednanie veci sa nariaďuje ústne pojednávanie, ak zákon neustanovuje inak. Naproti tomu podľa § 329 ods. 1 CSP súd môže rozhodnúť o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia aj bez výsluchu a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania.

11. Podľa § 331 ods.1 CSP návrh na nariadenie neodkladného opatrenia doručí súd ostatným stranám až spolu s uznesením, ktorým bolo neodkladné opatrenie nariadené. Ak bol návrh na jeho nariadenie odmietnutý alebo zamietnutý, uznesenie o jeho odmietnutí alebo zamietnutí i prípadné odvolanie navrhovateľa súd ostatným stranám nedoručuje, uznesenie odvolacieho súdu im doručí, len ak im bolo neodkladné opatrenie nariadené.

12. S ohľadom na predmet navrhovaného predbežného opatrenia odvolací súd dáva do pozornosti, že vlastnícke právo i právo na rešpektovanie obydľia sa bezprostredne dotýkajú základných práv a slobôd, pričom ochranu týchto práv zabezpečuje základný zákon štátu, a to Ústava SR v Čl. 20 a v Čl. 21. Právo na rešpektovanie obydľia je upravené aj Dohovorom o ochrane ľudských práv a základných slobôd, a to Čl. 8 Dohovoru, ktorý je pre Slovenskú republiku záväzný a v zmysle Čl. 7 ods. 5 Ústavy SR má prednosť pred zákonom. „Strata príbytku je najzávažnejšia forma zásahu do práva na rešpektovanie obydľia. Akákoľvek osoba ohrozená zásahom tohto rozsahu by mala mať principiálnu príležitosť nechať posúdiť primeranosť opatrenia nezávislým súdom vo svetle relevantných zásad podľa Čl. 8 Dohovoru bez ohľadu na to, že podľa vnútro-štátneho práva jej právo zdržovať sa v príbytku skončilo.“ (z rozsudku Európskeho súdu pre ľudské práva McCann proti Spojenému kráľovstvu zo dňa 13.05.2008, sť.č. 19009/04 bod 50).

13. V kontexte uvedeného sa odvolací súd plne stotožnil so záverom vysloveným zo strany prvoinštančného súdu o tom, že procesný inštitút neodkladného opatrenia nie je vhodným nástrojom slúžiacim na vypratanie žalovanej z bytu, ktorý užíva takmer 50 rokov bez toho, aby jej bola daná akákoľvek možnosť sa k takémuto návrhu vyjadriť, predložiť vlastné skutkové tvrdenia, prípadne dať akúkoľvek možnosť s navrhovateľom osvedčované tvrdené skutočnosti účinne poprieť. I napriek tomu, že aktuálna úprava civilného sporového poriadku pripúšťa nariadenia neodkladných opatrení trvalého charakteru neznamená to, že by sa prostredníctvom neodkladných opatrení mali v budúcnosti riešiť spory medzi stranami, a to najmä v tak zásadných otázkach ako je otázka ochrany obydľia dotknutej osoby, a to už i z hľadiska dopadu takéhoto rozhodnutia na právne postavenie protistrany, ktorá by sa takto ocitla zo dňa na deň bez strechy nad hlavou a bez akéhokoľvek nároku na primeranú bytovú náhradu. V tejto súvislosti odvolací súd zároveň pripomína, že nedotknuteľnosť obydľia ako ústavné právo, úzko súvisí a nadväzuje i na ochranu súkromného a rodinného života.

14. V danom prípade existuje dostatok zákonných možností, ako dosiahnuť prípadné vypratanie žalovanej z bytu, pokiaľ skutočne, ako tvrdí navrhovateľ, byt užíva bez právneho dôvodu a taktiež existuje dostatok zákonných možností na eliminovanie prípadného vzniku škody, pričom je zaujímavé, že

i napriek tomu, že takéto právo podlieha premlčaniu, navrhovateľ doposiaľ k zabezpečeniu jeho ochrany súdom nepristúpil.

15. Pokiaľ navrhovateľ naliehavosť nariadenia neodkladného opatrenia vyvodzoval z argumentácie o tom, že byt prenechal do nájmu inej osobe, jeho vypratanie žalovanou odôvodňoval potrebou splnenia svojho záväzku, ani podľa názoru odvolacieho súdu nejde o tak relevantnú a zásadnú skutočnosť pre nariadenie neodkladného opatrenia, nakoľko navrhovateľ nielen že nevyužil možnosť podania žaloby vo veci samej, ale pristúpil k takémuto záväzku i napriek tomu, že nemal istotu, že jeho návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia bude vyhovené. Sám tak subjektívne svojím vlastným konaním prispel k hrozbe vzniku škody bez toho, aby prioritne využil zákonné možnosti na ochranu tvrdenej práva vo vzťahu k žalovanej.

16. Žalovaná bola v odvolacom konaní úspešná, avšak vzhľadom na to, že nebolo preukázané, že by jej v súvislosti s odvolaním podania zo strany navrhovateľa účelne vynaložené výdavky vznikli, odvolací súd jej nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

17. Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v senáte v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

(§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)